

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Mgr. David Gregor**, se sídlem Rašínova 103/2, Brno, insolvenční správce společnosti TLUSTĚÁK RACING s.r.o., se sídlem Bavorská 856/14, Praha 5
zastoupeného: Mgr. Petr Maršálek, advokát, se sídlem Stará cesta 676, Vsetín

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.9.2018, čj: 7023062/18/2005-52522-110843,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Insolvenční správce žalobce napadl shora uvedené správní (daňové) rozhodnutí – dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2017 (dále také jen „*platební výměr*“). Proti tomuto platebnímu výměru podal odvolání, odvolací řízení bylo zastaveno rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 10. 2018, čj. 7724953/18/2005-52522-110843, podle ust. § 106 odst. 1 písm. f) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*daňový řád*“), neboť platební výměr nabyt právní moci podle ust. § 243 odst. 2 daňového řádu (dále také jen „*rozhodnutí o zastavení řízení*“). Žaloba soudu došla dne 27. 11. 2018, platební výměr byl doručen dne 20. 8. 2018, rozhodnutí o zastavení řízení dne 12. 10. 2018. Jak platební výměr, tak

rozhodnutí o zastavení řízení bylo adresováno dlužníkovi společnosti TLUSTĚK RACING s.r.o., jimž bylo i doručováno.

[2] Před samotným věcným projednáním podané žaloby soud zkoumal, zda jsou splněny procesní podmínky pro vedení řízení a rozhodnutí ve věci samé, přičemž vycházel z těchto úvah.

[3] První, co soud zkoumal, byla okolnost, zda žaloba byla podána oprávněnou osobou, neboť jinak by byly dány podmínky pro odmítnutí žaloby podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „s.ř.s.“), neboť platební výměr byl doručován dlužníkovi, ačkoliv žalobu podal insolvenční správce. Při hodnocení naplnění této procesní podmínky soud vycházel z ust. § 243 odst. 1 daňového řádu, kdy je obecně přípustné pokračovat v daňovém řízení, což se v daném případě stalo tím, že rozhodnutí byla adresována přímo dlužníkovi, ačkoliv ten již byl v insolvenčním řízení (které bylo zahájeno vyhláškou Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2018, čj. MSPH 96 INS 6786/2018-A-2 téhož dne, rozhodnutí o úpadku pak bylo vydáno dne 26. 6. 2018, kdy byl ustaven i insolvenční správce). Soud dále posuzoval, zda právo podat žalobu přísluší insolvenčnímu správci, nebo pouze dlužníkovi, a vyšel nejprve z právních závěrů rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. července 2018, čj. 4 As 149/2017 – 121, které by spíše svědčily, že by toto právo svědčilo toliko dlužníkovi (srov. zejména odstavec 70 tohoto rozsudku a aplikaci ust. § 140d odst. 1 věta třetí zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů – dále také jen „*insolvenční zákon*“). Nicméně na druhou stranu je nutné uvést, že přímo tuto otázku rozšířený senát neposuzoval a k ní se přímo nevyjadřoval, když jeho závěry týkající se účastenství v soudním řízení správním se vztahují spíše k možnosti pokračování takového řízení. Vzhledem k ust. § 20 odst. 3 daňového řádu a účinku prohlášení konkursu podle insolvenčního zákona má však soud za to, že oprávněn podat žalobu je kromě dlužníka i insolvenční správce, neboť ten má stejné právní postavení jako dlužník a na něj přecházejí rozhodnutím o úpadku práva týkající se majetkové podstaty. Protože vydaný platební výměr se majetkové podstaty dlužníka týká, dospěl soud k závěru, že insolvenční správce je oprávněn tuto žalobu podat a tuto podmínku řízení má soud za splněnou. V další části odůvodnění již soud nebude rozlišovat osobu insolvenčního správce a dlužníka, pokud to nebude mít přímo vliv na srozumitelnost textu, a označením žalobce nebo obecně daňový subjekt má tak soud na mysli insolvenčního správce a/nebo dlužníka.

[4] Dále soud zkoumal, zda napadené správní rozhodnutí je schopné soudního přezkumu v řízení proti rozhodnutí správního orgánu (ust. § 65 a násl. s.ř.s.). Ve správním soudnictví je pravidlem, že přípustná žaloba je pouze proti takovému rozhodnutí, vůči němuž žalobce vyčerpal opravné prostředky, pokud je zvláštní zákon připouští (ust. § 68 písm. a) s.ř.s.). K takové procesní situaci zde v tomto případě došlo, neboť žalobce podal proti vydanému platebnímu výměru odvolání jako řádný opravný prostředek, je tak nutné dospět k závěru, že opravný prostředek, který zvláštní zákon připouští, vyčerpal. Skutečnost, že k jeho opravnému prostředku bylo odvolací řízení zastaveno, je pak z pohledu přípustnosti žaloby podle názoru soudu již nepodstatná, neboť výsledkem postupu správních úřadů vůči žalobci je vydané pravomocné správní rozhodnutí, jemuž se žalobce bránil cestou řízení před správním orgánem, o němž z procesních důvodů nebylo věcně rozhodnuto. Za této procesní situace by tak podle názoru soudu nepřipuštěním

žaloby proti platebnímu výměru bylo odepření práva na přístup soudu a projednání věci soudem, neboť jinými procesními prostředky soudní obrana proti takovému rozhodnutí nepřipadá v úvahu. Soud v této souvislosti zvažoval, zda by spíše nebyla možná žaloba proti rozhodnutí o zastavení řízení, této úvaze však nakonec nepřisvědčil, neboť žaloba proti rozhodnutí o zastavení řízení by problém sporu nijak nevyřešila, když by soud přezkoumával pouze zákonnost procesního rozhodnutí o zastavení řízení, a vydaný platební výměr by zůstal bez soudního přezkumu. Proto soud připustil žalobu v této věci proti platebnímu výměru, ač se jedná z procesního hlediska o situaci poměrně nezvyklou.

[5] Další procesní podmínkou, kterou soud zvažoval, je dodržení lhůty pro podání žaloby, tedy zda žaloba nebyla podána opožděně a není ji namístě z tohoto důvodu odmítnout podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Z obsahu správního spisu plyne, že platební výměr byl žalobci doručen dne 20. 8. 2018, žalobce proti němu podal odvolání dne 14. 9. 2018, rozhodnutí o zastavení řízení bylo žalobci doručeno dne 12. 10. 2018. Podle názoru soudu lhůtu pro podání žaloby tak v tomto případě je nutné počítat ode dne doručení rozhodnutí o zastavení řízení, neboť až tímto okamžikem byl žalobce seznámen s tím, že platební výměr nabyt právní moci. Výklad jiný (kdy by soud počátek běhu lhůty vázal na doručení platebního výměru žalobci) soud považuje za nepřípustný, neboť by tím fakticky rovněž znemožnil soudní přezkum platebního výměru, který nabyt právní moci ze zákona (ukončením přezkumného jednání v insolvenční věci), o čemž byl žalobce autoritativně správním orgánem vyrozuměn právě rozhodnutím o zastavení řízení. Běh lhůty tak soud počítá ode dne oznámení rozhodnutí o zastavení řízení, a podanou žalobu tak považuje za včas podanou.

[6] Poslední procesní podmínkou, jejíž nesplnění namítal žalovaný ve vyjádření k podané žalobě, je překážka probíhajícího řízení podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Tomuto názoru žalovaného soud nepřisvědčil a domnívá se, že překážka litispendence zde není namístě, neboť z pohledu procesního předpisu (s.ř.s.) se nejedná o dvě totožná soudní řízení. Soudní řízení správní ve věcech řízení proti rozhodnutí správního orgánu má za cíl poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům (ust. § 2 s.ř.s.), k čemuž je soud oprávněn pravomocné správní rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 1, 4 s.ř.s.), kdy právní názor soudu je pro žalovaného závazný (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.). Naproti insolvenční řízení řeší úpadek dlužníka s ním spojené další otázky, kdy výsledkem žaloby o určení pravosti a výše nevykonatelné pohledávky za dlužníkem může být určení, že tato pohledávka (která je tvořena pohledávkou vzniklou z pravomocného správního rozhodnutí přezkoumávaného v tomto soudním řízení správním) je po právu, a tak se s ní bude následně v insolvenčním řízení nakládat. Podle názoru soudu je tak účel a smysl obou soudních řízení jiný a příslušná rozhodnutí soudu mají v právní sféře účastníků jiné právní následky, takže nelze hovořit o totožném řízení (resp. o téže věci ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Tomuto závěru pak podle názoru soudu odpovídá i již shora zmíněný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. července 2018, čj. 4 As 149/2017 – 121, který soudní řízení správní chápe spíše jako určité pokračování jiného právního řízení, jehož výsledek je následně použitelný pro insolvenční řízení. Z těchto důvodů tak soud nepřisvědčil této námitce žalovaného a nepovažuje obě soudní řízení (soudní řízení správní o této žalobě, řízení o určení pravosti a výše nevykonatelné pohledávky v insolvenčním řízení) za tutéž

věc, a není tak dána procesní překážka litispendence. V době vydání tohoto rozsudku soud v insolvenčním rejstříku ověřil, že dlužník je stále v probíhajícím konkursu.

[7] Ze všech těchto důvodů soud považuje procesní podmínky pro přezkum důvodnosti podané žaloby za splněné.

[8] Žalobce v podané žalobě napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení. V žalobě vymezil tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu vázán. Namítl, že platební výměr neobsahuje zákonné náležitosti, neboť neobsahuje jako příjemce rozhodnutí insolvenčního správce, kdy je povinnost ukládána insolvenčnímu správci. Dále namítl, že rozhodnutí bylo vydáno a daň vyměřena na základě výsledku postupu k odstranění pochybností podle ust. § 89 a 90 daňového řádu, kdy výzva k odstranění pochybností byla vydána s tím, že správce daně měl pochybnosti o uskutečnění zdanitelných plnění od dodavatele PRIMOVERILE s.r.o. (dále také jen obecně „dodavatel“, nebo uvedením zkrácené firmy), který nepodal kontrolní hlášení. Na základě této výzvy předložil žalobce veškeré požadované písemnosti. Namítá, že výzva k odstranění pochybností má směřovat k vyjasnění konkrétních pochybností, nikoliv ke komplexnímu prověření daňové povinnosti, přičemž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2014, čj. 1 Afs 20/2013-61. Dále uvedl, že dne 14. 3. 2018 a 10. 4. 2018 mu byly zaslány další výzvy k prokázání skutečností, kdy výzva ze dne 14. 3. 2018 obsahovala zmatečné, neúplné a nejasné otázky, což sdělil podáním ze dne 3. 4. 2018 (např. požadavek na adresu skladových prostor, doložení smluv a objednávek či prokázání převodů vlastnictví zboží). Dále uvedl, že několikrát žádal správce daně o umožnění ústního jednání, na což nebylo reagováno. Namítá, že správce daně měl ukončit postup k odstranění pochybností a zahájit daňovou kontrolu.

[9] Žalobce dále uvedl, že na výzvu k prokázání skutečností ze dne 10. 4. 2018 reagoval předložením smluv s odběrateli, nájemní smlouvou na pronájem sportovního vozidla, kopiemi vystavených daňových dokladů, přičemž ani tuto výzvu nepovažuje správce daně za řádnou. Polemizuje se závěrem správce daně, že nebylo prokázáno, že zboží bylo dodatelem dodáno, zapláceno a nebyla prokázána jeho souvislost s ekonomickou činností, kterou je v případě žalobce pronájem reklamních ploch a provádění reklamních služeb. K realizaci této činnosti potřeboval žalobce kromě sportovního vozidla, tréninkového vozidla, doprovodných vozidel, kamionu, rovněž náhradní díly a pneumatiky, které byly pořízeny od dodavatele PRIMOVERILE. Ekonomická činnost je vázána na osobu jednatele žalobce řídit a ovládat sportovní automobilový speciál v podmínkách soutěží rallye, kdy zajištění účasti na soutěžích je náročné na organizaci, logistiku, doprovodný personál a na spotřebu částí vozidel, které jsou extrémně namáhány. Náhradní díly jsou zapotřebí nejen pro sportovní vozidlo, ale i pro doprovázející vozidla. Namítá, že byly doloženy příjmové doklady od dodavatele PRIMOVERILE, byly předloženy printscreeny objednávek zboží a služeb prostřednictvím aplikace WhatsApp, což je dnes běžný způsob komunikace mezi podnikateli. Namítá v této souvislosti, že správce daně nehodnotil všechny důkazy ve vzájemné souvislosti.

[10] Dále uvedl, že místní šetření dne 6. 4. 2018, kdy správce daně zjistil, že zde žalobce nesídlí, bylo provedeno poté, co žalobce ukončil ke dni 31. 1. 2018 svou podnikatelskou činnost, ukončil pracovní poměry zaměstnanců. Dále poukazuje na to, že

podle jeho názoru je nelogický postup správce daně, kdy vyzve některé dodavatele žalobce k poskytnutí informací, když tyto subjekty nebyli součástí postupu k odstranění pochybností. Vzhledem k tomu, že postup k odstranění pochybností byl odůvodněn jednoznačně pouze nepodáním kontrolního hlášení dodavatele PRIMOVERILE s.r.o., je nelogické, že byl vyzván k poskytnutí informací až dne 4. 7. 2018 (tedy téměř 5 měsíců po zahájení postupu k odstranění pochybností u žalobce). Žalobce navrhl pokračování v dokazování, tedy výslech jednatele dodavatele, z důvodu absence dalších listinných důkazů, nikoliv z důvodu snahy mařit a účelově prodlužovat daňové řízení, jak uvádí žalovaný. Nepředvolání tohoto svědka správce daně odůvodnil pouze tím, že je nekontaktní, což však nemíří k podstatě důkazního návrhu, kdy tento svědek byl osobou, která s žalobcem obchodovala a zajišťovala při většině dodávek dopravu materiálu a pneumatik a testovací rychlostní zkoušky. Dále namítá, že není pravda, že by tento dodavatel neměl živnostenské oprávnění pro tyto činnosti, neboť v živnostenském rejstříku měl mj. uvedeny činnosti zprostředkování obchodu a služeb a velkoobchod a maloobchod.

[11] Žalobce namítá, že mu nelze přičítat k tíži, že jeho dodavatel je vůči správci daně nekontaktní, že nepodal kontrolní hlášení, neboť to není v silách žalobce zajistit, poukázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 8 Afs 79/2012, na povahu svědecké výpovědi, princip hodnocení důkazů. Uvádí, že pokud pochybnosti správce daně trvají po předložení listin daňovým subjektem, který již další listiny nemá, ten navrhne důkaz svědeckou výpovědí, kterou si může správce daně vyhodnotit poté, co ji provede, avšak odmítnout ji na základě pouhých domněnek je porušením práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 288/2014).

[12] Žalovaný navrhoval žalobu odmítnout z důvodu překážky litispendence, jinak se k obsahu žaloby věcně nevyjádřil; konkrétnější vyjádření podal ve svých dalších podáních, a obsahově se přiklonil k právnímu názoru uvedenému v rozhodnutí.

[13] Z obsahu předloženého správního spisu jsou patrné tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby skutečnosti.

[14] V odůvodnění platebního výměru je mj. uvedeno, že žalobce podal dne 25. 01. 2018 daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2017, a dne 25. 01. 2018 kontrolní hlášení za totéž zdaňovací období. Dne 22. 02. 2018 zaslal správce daně žalobci výzvu k odstranění pochybností, neboť pochybnosti správce daně se vztahují k přijatým zdanitelným plněním od dodavatele, společnosti PRIMOVERILE s.r.o., kdy tento dodavatel nepodal kontrolní hlášení. Za účelem prověření podnětu byl dne 13. 08. 2018 daňový subjekt kontaktován e-mailem, a dne 19. 02. 2018 byly správci daně zaslány požadované faktury včetně dodacích listů, nebyly však zaslány smlouvy s dodavatelem, ani platby, kdy podle sdělení zástupce žalobce nejsou úhrady k dispozici, došlo k nim v lednu 2018. U místně příslušného správce daně dodavatele, společnosti PRIMOVERILE bylo dvakrát (dne 13. 02. 2018 a 19. 02. 2018) ověřováno podání kontrolního hlášení, do dne 19. 02. 2018 kontrolní hlášení za související zdaňovací období podáno nebylo.

[15] Dále je v odůvodnění pokračováno popisem daňového řízení, kdy dne 22. 02. 2018 zaslal správce daně žalobci výzvu k odstranění pochybností, dne 08. 03. 2018 bylo pracovníkem správce daně požádáno o kontrolní hlášení daňového subjektu za zdaňovací období prosinec 2017. Dne 09. 03. 2018 byly zaslány dokumenty od žalobce (pokladní doklady k platbě faktur, faktury přijaté od dodavatele PRIMOVERILE, dodací listy k fakturám, a dále dne 12. 03. 2018 foto k fakturám, objednávky k fakturám (printscreensy z WhatsApp konverzace bez uvedení data). Dne 13. 03. 2018 požádal pracovník správce daně o nahlížení do kontrolního hlášení společnosti Primoverile s.r.o., společnost podala kontrolní hlášení za prosinec 2017 dne 19. 2. 2018, společnost do kontrolního hlášení v oddílu A4 uvedla všechny kontrolované faktury uvedené daňovým subjektem do daňového přiznání. Dne 15. 03. 2018 byla zástupkyni daňového subjektu zaslána datovou schránkou výzva k prokázání skutečností: k přijatým zdanitelným plněním od společnosti PRIMOVERILE (a) že zboží nakoupené od společnosti PRIMOVERILE bylo použito k ekonomické činnosti - poskytněte smlouvu s dodavatelem, objednávky a uveďte, jakým způsobem došlo k navázání obchodní spolupráce a jak probíhala komunikace mezi Vaším daňovým subjektem a dodavatelem, (b) Uveďte, kde bylo zboží od převzetí do předání odběrateli skladováno - na jaké adrese? Pokud se jedná o pronajímané skladové prostory, předložte nájemní smlouvu. Pokud se jedná o prostory vlastní, předložte kupní smlouvu, atp. (c) Doložte smlouvy a objednávky uzavřené s Vaším odběratelem/odběrateli zboží. Uveďte, jakým způsobem došlo k navázání obchodní spolupráce a jak probíhala komunikace mezi Vaším daňovým subjektem a odběratelem. (d) Prokažte, že zboží bylo odběratelem převzato - doložte dokumenty potvrzující převody vlastnictví zboží. (e) Prokažte, že zboží bylo dodavatelem zapláceno. (f) Prokažte, že zboží bylo odběratelem zapláceno - doložte výpisy z účtů. (g) Doložte, jak a kým byla realizována doprava (poskytněte obchodní název a daňové identifikační číslo přepravce, včetně identifikace řidičů), kudy bylo zboží vezeno a kdo byl plátcem dopravy v případě nákupu i prodeje zboží. Poskytněte související dokumenty jako objednávky, faktury za dopravu, přepravní doklady atd. V předmětném zdaňovacím období prosinec 2017 byla daňovým subjektem v daňovém přiznání a kontrolním hlášení vykázána další přijatá zdanitelná plnění. Poskytněte následující informace: že nakoupené zboží bylo použito k ekonomické činnosti - poskytněte smlouvy s dodavateli, objednávky a uveďte, jakým způsobem došlo k navázání obchodních spoluprací. Jak probíhala komunikace mezi Vaším daňovým subjektem a dodavatelem. (b) Uveďte, kde bylo zboží od převzetí do předání odběrateli skladováno - na jaké adrese? Pokud se jedná o pronajímané skladové prostory, předložte nájemní smlouvu. Pokud se jedná o prostory vlastní, předložte kupní smlouvu, atp. (c) Doložte smlouvy a objednávky uzavřené s Vaším odběratelem/odběrateli zboží. Uveďte, jakým způsobem došlo k navázání obchodní spolupráce a jak probíhala komunikace mezi Vaším daňovým subjektem a odběratelem. (d) Prokažte, že zboží bylo dodavatelem dodáno - doložte dokumenty potvrzující převody vlastnictví zboží. (e) Prokažte, že zboží bylo odběratelem převzato - doložte dokumenty potvrzující převody vlastnictví zboží. (f) Prokažte, že zboží bylo dodavatelem zapláceno - doložte výpisy z účtů. (g) Prokažte, že zboží bylo odběrateli zapláceno - doložte výpisy z účtů. (h) Doložte, jak a kým byla realizována doprava (poskytněte obchodní název a daňové identifikační číslo přepravce, včetně identifikace řidičů), kudy bylo zboží vezeno a kdo byl plátcem dopravy v případě nákupu i prodeje zboží. Poskytněte související dokumenty jako objednávky, faktury za dopravu, přepravní doklad atd.

[16] Dále je v odůvodnění platebního výměru uvedeno, že dne 03. 04. 2018 byla do datové schránky zaslána odpověď na shora uvedenou výzvu, kdy zástupce daňového subjektu uvádí, že daňový subjekt je obchodní korporací, jejíž hlavní obchodní činností je pronájem reklamních ploch a poskytování reklamních služeb a v menší míře pak opravy motorových vozidel. Doprava zboží z předložených faktur byla dle sdělení zástupce daňového subjektu provedena dodavatelem zboží, což ovšem nebylo dále prokázáno. Jednatel daňového subjektu, pan xxxx navazuje kontakty s dodavateli v souvislosti se svou činností závodníka rallye. V případě společnosti PRIMOVERILE s.r.o. byl osloven zástupcem dodavatele, přesné období navázání spolupráce si nepamatuje. K druhé části výzvy k poskytnutí informací zástupce daňového subjektu uvádí, že daňový subjekt není společností, která obchoduje se zbožím, ale pronajímá reklamní plochy a poskytuje reklamní služby. Dále bylo sděleno, že zástupce daňového subjektu požádá správce daně o termín jednání ohledně výzvy k prokázání skutečností. K odpovědi byly zaslány faktury od jiných dodavatelů (xxxx, ARROW mobile spol. s r.o., Rallye design s.r.o., ŠKODA AUTO a.s., ZLINER s.r.o.). Dne 06. 04. 2018 provedl správce daně místní šetření na adrese sídla daňového subjektu xxxxx. Daňový subjekt na adrese sídla reálně nesídlí, nemá zde prostory k výkonu ekonomické činnosti, materiální ani personální zázemí.

[17] V odůvodnění jsou dále sumarizovány odpovědi na položené otázky v rámci postupu k odstranění pochybností. Správce daně ve výzvě k prokázání skutečností požadoval prokázání jinými než důkazními prostředky, že zboží nakoupené od dodavatele PRIMOVERILE s.r.o., bylo použito k ekonomické činnosti, v rámci této žádosti byly předloženy printscreeny obrazovky mobilního telefonu aplikace WhatsApp, ze kterých není patrné, kdo je objednatel, kdo je dodavatel, ani kdy byla objednávka uskutečněna. Nebyla předložena smlouva s dodavatelem, ani jiné důkazní prostředky k věci použití zboží nakoupeného od dodavatele PRIMOVERILE s.r.o. k ekonomické činnosti. Nebylo zodpovězeno, kde daňový subjekt nakoupené zboží skladuje. Platby za zboží proběhly dle sdělení zástupce daňového subjektu hotovostně. U faktur číslo 20170341, 20170339 a 20170331 navíc nebylo prokázáno úplné zaplacení faktur. K dotazu na dopravu nakoupeného zboží bylo zástupcem daňového subjektu sděleno, že dopravu zařizoval dodavatel. Další důkazní prostředky nebyly předloženy. V druhé části výzvy byl daňový subjekt požádán, aby prokázal spojitost mezi zbývajících přijatými plněními zahrnutými v daňovém přiznání za zdaňovací období prosinec 2017 a ekonomickou činností. K těmto plněním byly zaslány faktury, spojitost s ekonomickou činností prokázána nebyla. Na základě těchto skutečností byla zaslána další výzva k prokázání skutečností, v níž byl daňový subjekt opakovaně vyzván k předložení důkazních prostředků, které budou prokazovat souvislost nakoupeného zboží a služeb s ekonomickou činností. Daňový subjekt byl vyzván k prokázání následujících skutečností předložil výpis z bankovního účtu za období prosinec 2017 a leden 2018, písemné smlouvy s dodavatelem zboží - náhradních dílů ani služeb s obchodní korporací PRIMOVERILE s.r.o., nejsou, není důvod uzavírat písemné smlouvy na dodání náhradních dílů (objednávky prostřednictvím WhatsApp byly předloženy), smlouvy k přijatým plněním dodavatelské faktury číslo 171100352, 171100355, 171100354, nájemní smlouvu na pronájem nebytových prostor na adrese xxxx, xxxxyy označené sídlo a kancelář, nejedná se o virtuální sídlo, znovu doklady o úhradě faktur 20170341, 20170339 a 20170331, daňový subjekt má uzavřeny s odběrateli písemné smlouvy na reklamní činnosti, písemné smlouvy na opravy motorových vozidel uzavírány nejsou, jednatelem daňového subjektu je xxxx, který patří mezi absolutní špičku

v České republice i v Evropě, což mluví za vše. Je závodník, závodí, náhradní díly a pneumatiky potřebuje. V případě potřeby si lze tuto skutečnost ověřit prostřednictvím internetu. Dále je v odpovědi poukázáno, že žalobce v bodě (f) vzhledem k neurčitosti otázky položené správcem daně, žádáme o bližší specifikaci, odběratelům služeb byla předána fotodokumentace ze závodů, na kterých byla poskytnuta reklamní služba. K bodu g) znovu uvádíme, že daňový subjekt se zbožím neobchoduje, předkládáme doklady o úhradě uskutečněných plnění - výpisy z účtu, případně příjmové pokladní doklady. K bodu (h) jedná se opět o nekonkrétně položenou otázku, ze které není jasné, zda správce daně chce specifikovat jednotlivé dodávky náhradních dílů a pneumatik od dodavatele nebo přepravu náhradních dílů při závodech. Pokud se týká dopravy náhradních dílů a pneumatik od dodavatele, není nutno v 21. století provádět lustraci řidičů, kontrolovat občanské průkazy nebo si zdokumentovat registrační značky vozidel. Dopravy byly realizovány dodavatelem. V několika případech jednatel poslal pro náhradní díly vozidlo daňového subjektu a k předání došlo třeba na některé benzínové pumpě. Pokud chtěl správce daně odpověď na otázku, jakým vozidlem byly tyto náhradní díly přepravovány na závody, jednalo se o pronajatý kamion, kdy byla předložena smlouva, řidiči byli zaměstnanci daňového subjektu. K odpovědím byly předloženy pokladní doklady, faktury od ŠKODA AUTO a.s., xxxxx, ARROW mobile spol. s r.o., Rallye design s.r.o., ZLINER s.r.o., smlouvy o nájmu uzavřené mezi daňovým subjektem na straně nájemce a dalšími subjekty, podnájemní smlouva, smlouvy o pronájmu reklamních ploch, smlouvy o zajištění reklamy s různými subjekty, dále faktury vydané pro další společnosti, a fotodokumentace.

[18] V odůvodnění je dále uvedeno, že dne 09. 05. 2018 byla zaslána výzva k poskytnutí informací podle ustanovení § 57 odst. 1, § 58 a § 93 odst. 4 daňového řádu pro společnost Rallye design s.r.o. dne 21. 05. 2018 zaslala tato společnost odpověď, že s daňovým subjektem byla sjednána obchodní spolupráce písemně Smlouvou 04/2017 uzavřenou dne 01. 04. 2017. Jedná se o poskytnutí grafických prací, výrobu a aplikaci reklamních polepů pro období ode dne uzavření smlouvy do konce kalendářního roku. Vzhledem ke specifickým podmínkám zakázky byla sjednána maximální výše ceny za provádění práce s tím, že skutečný objem prací bude vyúčtován k 15. 12. 2017. Faktura byla uhrazena částečně, 240.000 CZK v hotovosti dne 15. 01. 2018, zbývající částku společnost eviduje jako neuhrazenou pohledávku. Společnost dále uvádí dílčí zakázky, zasílá kopii faktury číslo 17501 s DUZP 15. 12. 2017, kopii PPD ze dne 15. 01. 2018 a fotodokumentace některých zakázek. Dne 21. 06. 2018 byla zaslána výzva k poskytnutí informací pro společnost ARROW mobile spol. s r.o., dne 04. 07. 2018 byla zaslána výzva k poskytnutí informací podle ustanovení § 57 odst. 1, § 58 a § 93 odst. 4 daňového řádu pro společnost PRIMOVERILE s.r.o. Dne 21. 05. 2018 zaslala společnost ARROW mobile spol. s r.o. odpověď, že s daňovým subjektem spolupracuje na základě uzavřených výše uvedených smluv. Jedná se o pronájem reklamních ploch, propagaci a dodávku reklamních předmětů. Způsob prezentace je součástí podpůrných procesů společnosti v oblasti PR, jež jsou součástí certifikace kvality dle ISO 9001:2010. Dále společnost uvádí, jakým způsobem byla sjednána cena za služby a podmínky pro vyplacení sjednané odměny. Dále bylo sděleno, že cena za plnění byla hrazena na základě faktury číslo 191/2017, v této souvislosti bylo plnění zapláceno postupníkovi pohledávky. K odpovědi byly zaslány listinné dokumenty. Společnost PRIMOVERILE s.r.o. na dotaz neodpověděla, je aktuálně vedena jako nespolehlivý plátců - datum zveřejnění 16. 03. 2018.

[19] V další části odůvodnění správce daně konstatuje, že s ohledem na výše uvedené považuje pochybnosti vymezené ve výzvě k odstranění pochybností za neodstraněné, neboť v rámci postupu k odstranění pochybností daňový subjekt neprokázal spolupráci s dodavatelem náhradních dílů PRIMOVERILE s.r.o. skutečné přijetí zdanitelných plnění od tohoto dodavatele, existenci nakoupeného zboží a jeho použití k ekonomické činnosti daňového subjektu. Správce daně zaslal daňovému subjektu dvě výzvy k prokázání skutečností, ve kterých byl daňový subjekt vyzván k předložení důkazních prostředků, které by prokázaly souvislost nakoupeného zboží a služeb s ekonomickou činností. Platby za výše uvedené náhradní díly probíhaly ve všech případech hotovostně, ačkoli obě společnosti mají nahlášené bankovní účty používané k účelům DPH. Tato skutečnost podporuje pochybnosti správce daně o faktickém přijetí plnění z předložených daňových dokladů. Společnost PRIMOVERILE s.r.o. nereagovala na výzvu správce daně k potvrzení obchodní spolupráce s daňovým subjektem, je pro správce daně dlouhodobě nekontaktní, nepodařilo se dohledat společnost na webových stránkách v souvislosti s fakturovanými službami či zbožím. Dne 31. 07. 2018 bylo daňovému subjektu datovou schránkou zasláno sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností, dne 14. 08. 2018 zaslal daňový subjekt datovou schránkou návrh na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků, kde mj. rovněž uvedl, že „*správce daně vyzval dodavatele společnost PRIMOVERILE s.r.o. k poskytnutí informací až dne 4.7.2018. Tato výzva byla doručena uplynutím lhůty. Vzhledem ke skutečnosti, že výzva k odstranění pochybností byla vydána daňovému subjektu v souvislosti s neodevzdáním kontrolního hlášení za měsíc prosinec 2017 společností PRIMOVERILE s.r.o., které bylo dle sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností odevzdáno 19.2.2018 (byly zde uvedeny i daňové doklady pro daňový subjekt), žádáme o výslech svědka, a to jednatele společnosti PRIMOVERILE s.r.o. Helmuta Totha, aby potvrdil obchodní spolupráci s daňovým subjektem v souvislosti s fakturami přijatými od společnosti PRIMOVERILE s.r.o. v měsíci prosinci 2017.*“ Navrhovaný svědek, ač je jediným jednatelem české společnosti PRIMOVERILE s.r.o., nemá bydliště v České republice. Dle obchodního rejstříku je jeho obchodní činností výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona; hostinská činnost; prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin a pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Mezi společností a daňovým subjektem se jednalo o prodej náhradních dílů a služeb v oblasti automobilových závodů, zapsané obchodní činnosti se tedy s předmětem plnění neshodují. Společnost je nespolehlivým plátcem od 16. 03. 2018. Ze strany daňového subjektu nebyla uvedena žádná kontaktní adresa či kontaktní spojení s jednatelem společnosti, adresa byla opsána z obchodního rejstříku. Správce daně dále v rámci žádosti daňového subjektu o výslech svědka kontaktoval místně příslušného správce daně společnosti PRIMOVERILE s.r.o., který uvádí, že společnost PRIMOVERILE s.r.o. je nekontaktní, na adrese sídla bylo provedeno místní šetření, na základě kterého bylo zjištěno, že se zde společnost nenachází. Jednatelem společnosti je Helmut Toth z Rakouské republiky. PRIMOVERILE s.r.o. neplní povinnosti vůči správci daně. Společnost PRIMOVERILE s.r.o. nemá v ČR žádného zplnomocněného zástupce. Jedná se o požadavek na výslech svědka, který se zdržuje v cizině, z pohledu správce daně se jedná o požadavek vedený toliko snahou mařit a účelově prodlužovat daňové řízení. Správce daně zjistil skutkový stav - dodavatel je nekontaktní, na sídle neprovozuje činnost, neplní povinnosti vůči správci daně, je nespolehlivým plátcem. Z výše uvedených důvodů správce daně nepředvolá svědka navrženého daňovým subjektem k výslechu.

[20] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[21] V prvním žalobním bodu napadá žalobce, že rozhodnutí neobsahuje všechny zákonné náležitosti, když v něm není uveden insolvenční správce jako ten, komu je povinnost ukládána. Soud s takovým výkladem ust. § 101 odst. 3 daňového řádu nemůže souhlasit, neboť povinnost je ukládána daňovému subjektu, kterým je stále (i po zahájení insolvenčního řízení) osoba TLUSTÁK RACING s.r.o. Ačkoliv tak po zahájení konkursu nakládání s majetkovou podstatou ve vztahu k plnění mj. daňových povinností přechází na insolvenčního správce, stále se jedná o nakládání a správu majetkové podstaty dlužníka, která sama o sobě nenabývá nějaké zvláštní způsobilosti, neboť stále se jedná o majetek dlužníka (ust. § 2 písm. e) insolvenčního zákona). Správce takového majetku tak vykonává určitá práva, nemění se však vlastnické právo k majetku i osoba vlastníka majetku, tím je stále dlužník. Proto podle názoru soudu pokud za příjemce rozhodnutí byl označen dlužník, byť již v té době po prohlášení konkursu, jednalo se o postup v souladu se zákonem.

[22] V dalším žalobním bodě žalobce nesouhlasí s obsahem výzvy (výzev) k odstranění pochybností, považuje je za nedostatečné, a že na ně reagoval.

[23] S tímto názorem soud nemůže souhlasit. V konstatační části odůvodnění tohoto rozsudku soud konkrétně rozepisuje, co a jaké skutečnosti správce daně požadoval po žalobci prokázat, přičemž je nutné uvést, že ačkoliv žalobce s první výzvou nesouhlasil, konkrétně na ni reagoval a požadoval ji upřesnit, což následně správce daně učinil. Pokud žalobce v žalobě konkrétně poukazuje na to, že správce daně po něm požadoval sdělit adresu skladových prostor, doložení smluv a objednávek uzavřených s odběratelem zboží, případně prokázání převodů vlastnictví, pak z takového, byť obecnějšího vymezení neplyne, že by požadoval po žalobci prokázání něčeho, co by žalobce nemohl splnit. Je pochopitelné, že první výzva k prokázání určitých skutečností je obecnější, neboť správce daně z informací, které jsou prozatím neúplné, nemůže být podrobně zpraven o okolnostech určitých obchodních transakcí. Pokud tedy žalobci takovou obecnější výzvu zašle, nejedná se o žádný vybočující postup.

[24] Pokud žalobce namítá, že předmětem postupu k odstranění pochybností jsou pouze konkrétní pochybnosti, k čemuž se dovolává právního závěru z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2014, čj. 1 Afs 20/2013-61, pak soud ve vydané výzvě ze dne 14. 3. 2018 (jejíž zákonnost žalobce v žalobě konkrétně zpochybňuje) neshledává nic, co by tento závěr podporovalo – obsahem výzvy je prokázání konkrétních přijatých zdanitelných plnění, zde přímo uvedených, aby žalobce prokázal jinými důkazními prostředky, než těmi, které doposud poskytl, přijetí těchto plnění. Podle názoru soudu se tak v této části jedná o konkrétní výzvu, která reaguje na předchozí procesní aktivitu žalobce v daňovém řízení. Pokud zároveň součástí této výzvy byly obecnější požadavky (např. na objasnění skladování zboží), pak podle názoru soudu

správce daně pouze obecněji vymezoval možné skutkové okolnosti, za nichž mohlo dojít k přijetí zdanitelného plnění. Soud v této výzvě neshledává nic, co by svědčilo o tom, že by správce daně v okamžiku vydání této výzvy nebyl o daňovém řízení informován. Pokud pak žalobce uvádí, že nemohl reagovat na výzvu ve všech bodech, pak je nutné uvést, že závěr správce daně nestojí na tom, že by žalobce nereagoval na všechny body této výzvy, ale na souhrnném hodnocení prokázání zdanitelných plnění. Proto v této části žaloby žalobce pouze vytrhuje ze souvislosti podle názoru soudu poměrně nepodstatnou část výzvy správce daně, z níž dovozuje závěry, které však správce daně učinil i z jiných zjištění.

[25] Pokud žalobce uvádí, že správce daně měl ukončit postup k odstranění pochybností a zahájit daňovou kontrolu, což opírá právě o předchozí postup správce daně (vydání více výzev k odstranění pochybností), pak soud v takovém postupu nic nezákonného nespatřuje. Nikde v procesním předpise není stanovena povinnost správce daně zahájit daňovou kontrolu, v tomto směru je nutné respektovat úvahu správce daně, pokud použije jiný procesní postup.

[26] V další části žalobního bodu žalobce konkrétně uvádí, že na základě výzvy správce daně ze dne 10. 4. 2018 reagoval a poukazuje na povahu své ekonomické činnosti a její realizaci. Nejprve namítá, že správce daně měl zahájit daňovou kontrolu, k této žalobní argumentaci se soud již vyjadřoval. Dále Napadá konkrétní hodnocení správce daně ve vztahu ke své ekonomické činnosti, přičemž namítá, že správce daně nehodnotil jím předložené důkazní prostředky v celé souvislosti.

[27] Soud po zhodnocení tohoto žalobního bodu nakonec dospěl k závěru, že závěr správce daně je opodstatněný a že v daných transakcích je tolik pochybností o jejich průběhu, že závěr o neprůkaznosti žalobcem předložených důkazních prostředků je namístě.

[28] Je pravda, kterou ale ani správce daně nezpochybňuje, že ke komunikaci dnes dochází i jinými prostředky, než tomu bylo ještě poměrně nedávno, tedy v daném případě zejména prostřednictvím mobilních aplikací (zminěný WhatsUp), i skutečnost, že k nákupu náhradních dílů a pneumatik dochází při závodech při určitém časovém stresu. V tomto směru je možné akceptovat skutečnost, že k objednání konkrétního zboží je využito mobilní aplikace a za dodané zboží je zaplacen v hotovosti, kdy v daném časovém okamžiku je nutné náhradní díl či pneumatiku rychle vyměnit a dodavatel trvá na okamžitém zaplacení takového zboží, stejně jako to, že domluva o dodání takové jednotlivé součástky je zpravidla ústní a stvrzuje jí fyzické předání zboží a zaplacení smluvené kupní ceny. To podle názoru soudu nepředstavuje samo o sobě nic neobvyklého a při závodech je takový postup u jednotlivých konkrétních plnění pochopitelný.

[29] Na druhou stranu, v této věci docházelo k takovému obchodování s jedním konkrétním subjektem dlouhodobě, ve značných objemech, ať co se týká množství plnění, tak i jejich výše a s tím související daně (v desetitisícových částkách daně). To již podle názoru soudu je značně podstatným zjištěním, které vyvolává důvodné pochybnosti o tom, zda a jak tato zdanitelná plnění skutečně probíhala. Okolnost, že o takové spolupráci neexistuje písemná smlouva, případně jiné listiny, že kupní cena byla vždy hrazena

v hotovosti, a další skutečnosti dále uvedené, budí podle názoru oprávněné pochybnosti, zda v tomto objemu a po dlouhou dobu tato zdanitelná plnění skutečně probíhala.

[30] K této pochybnosti pak v době vydání jedné z výzev přispěl i předmět podnikání žalobce (pronájem reklamních ploch a poskytování reklamních služeb, opravy motorových vozidel), kdy nemůže být obvyklou obchodní praktikou, aby daňový subjekt při přijímání takového množství zdanitelných plnění od jednoho konkrétního dodavatele, za delší dobu, v takových objemech, nedisponoval dalšími důkazními prostředky k prokázání přijetí těchto plnění, k čemuž byl vyzván, a v tomto směru byla výzva obecněji formulována. Jak již bylo uvedeno shora, u konkrétních jednotlivých dodávek při závodech lze pochopit, že bude absentovat písemná smlouva či objednávka zboží a platba proběhne v hotovosti oproti vydání zboží, to však podle názoru soudu již neplatí u objemů, dlouhodobosti a rozsahu činnosti, kterou jako podnikatel prováděl žalobce. Soud se tak shoduje se závěrem žalovaného, že všechny tyto okolnosti odůvodňují závěr o tom, že žalobce uskutečnění zdanitelného plnění správci daně neprokázal.

[31] Proto soud hodnotí tento žalobní bod, který namítal, že správce daně nehodnotil všechny důkazy řádně ve vzájemné souvislosti, jako nedůvodný.

[32] V další části žaloby žalobce uvádí, že považuje nelogický postup správce daně, který oslovil některé subjekty k poskytnutí informací, když ty nebyly součástí postupu k odstranění pochybností, přičemž postup k odstranění pochybností byl podle žalobce vyvolán pouze nepodáním kontrolního hlášení dodavatele PRIMOVERILE s.r.o. Podle názoru soudu tato skutečnost rovněž nemá vliv na napadené rozhodnutí, neboť v průběhu postupu o odstranění pochybností správce daně může prověřovat více zdanitelných plnění, když na počátku tohoto postupu nemá správce daně dostatek informací k povaze a charakteru jednotlivých zdanitelných plnění. Zákon v tomto směru správce daně nijak nelimituje, že by postup k odstranění pochybností musel být zaměřen pouze na jeden subjekt.

[33] V dalším žalobním bodě žalobce uvádí, že navrhl jako důkaz svědeckou výpověď jednatele společnosti PRIMOVERILE s.r.o., který správce daně neprovedl. Tato výpověď nebyla, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí, provedena z toho důvodu, že tato osoba je nedosažitelná, nemá bydliště v České republice, přičemž předmět obchodní činnosti společnosti PRIMOVERILE s.r.o. a žalobce je odlišný, tato společnost je pak nespolehlivým plátcem od 16. 3. 2018. Soud se v této konkrétní věci shoduje s žalovaným, že výslech této osoby, o který bylo správcem daně usilováno (byl kontaktován místně příslušný správce daně společnosti PRIMOVERILE s.r.o. o provedení tohoto výslechu, společnost je však nekontaktní, bylo provedeno místní šetření v sídle této společnosti, ta se tam nenachází, neplní povinnosti vůči správce daně). Podle názoru soudu tak správce daně vyvinul dostatečnou součinnost, aby mohl být tento svědek vyslechnut, to se však nezdařilo, když společnost, jejímž je jednatelem, je rovněž nekontaktní a na zapsaném sídle nesídlí, takže není možné ani ověřit její faktickou činnost. S ohledem na shora zjištěný skutkový stav má soud za to, že výslech tohoto svědka by tak za této situace není nutný, když všechny ostatní skutečnosti (uvedené shora) svědčí tomu, že tato osoba se českému správci daně vyhýbá. Za této situace tak správce daně nepochybil, když nepostupoval cestou mezinárodního dožádání a žádostí o výslech tohoto svědka v Rakouské republice,

neboť takový postup by s ohledem na ostatní skutečnosti daňové řízení pouze prodlužoval. Proto pokud správce daně k takovému závěru dospěl, nejedná se o žádnou okolnost, kterou by kladl k tíži žalobci, jak uvádí v žalobě, ale konstatoval a zdůvodnil svůj další procesní postup v této věci. Není pravdou, že by správce daně provedení tohoto důkazu zamítl – nic takového v odůvodnění rozhodnutí uvedeno není, naopak, správce daně se snažil tento důkaz provést, ale to se s ohledem na osobu jednatele dodavatele žalobce a charakter podnikání dodavatele žalobce nepodařilo reálně zajistit. Soud tak nesouhlasí s tím, co uvádí žalobce v žalobě, k čemuž poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 288/2014, tedy že by provedení tohoto důkazu bylo odmítnuto. K takové situaci nedošlo, správce daně vyhověl v tomto návrhu žalobci a pokusil se důkaz provést, důkaz však proveden být nemohl. Až poté správce daně přistoupil k hodnocení tohoto důkazního návrhu s ohledem na ostatní skutečnosti zjištěné v řízení (pasivita tohoto subjektu, různé předměty podnikání ve vztahu k žalobci, neexistence reálné provozovny na adrese sídla, neprokázání základních skutečností o přijetých zdanitelných plněních žalobcem), a tento důkaz neprovedl s ohledem na ekonomii řízení. K žádnému porušení účastenských práv žalobce s ohledem na jím namítané ust. § 6 odst. 3 a 4 daňového řádu tak podle názoru soudu nedošlo.

[34] Dále žalobce namítal, že mu nemůže být přičteno k tíži, že jeho dodavatel je nekontaktní. Nic takového však podle názoru soudu z rozhodnutí neplyne – žalobce byl vyzýván, aby v konkrétním období prokázal přijetí konkrétních zdanitelných plnění ve značných objemech s jedním subjektem, nikoliv proto, že by jeho dodavatel byl pro správce daně nekontaktní. To, že tomu tak je, což bylo následně v řízení zjištěno, neznamená bez dalšího, že by žalobce neměl příslušné okolnosti řádně prokázat. Tento postup vyplývá ze zákona a nelze v něm shledat žádnou libovůli správce daně.

[35] Pokud žalobce poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 79/2012 a sp. zn. 9 Afs 288/2014 ohledně zásady volného hodnocení důkazů, pak soud znovu uvádí, že podle jeho názoru rozhodnutí s tímto rozsudkem není v rozporu, když důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti hodnotilo, přičemž na konkrétní vypořádání tohoto žalobního bodu, který se opakuje, soud odkazuje na předchozí část odůvodnění rozsudku.

[36] Podle názoru soud pak nic nenasvědčuje tomu, že by postup správce daně byl unáhlený a že jeho účelem bylo prohlášení konkursu na žalobce, neboť z obsahu spisu tomu nic nenasvědčuje.

[37] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[38] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[39] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před

soudem. Ve věci byl úspěšný žalovaný, kterému žádné náklady nad rámec běžné činnosti vykonavatele veřejné správy nemohly vzniknout.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 7. ledna 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu